

DIARI DEL TAXI

La majoria dels malalts que es traslladen en taxi són pacients que necessiten sessions d'hemodiàlisi o de recuperació

“**V**ol saber quan vam començar a traslladar malalts en taxi fins als centres hospitalaris? Doncs, miri, tota la vida ho hem fet. L'any 1940 ja es feia i, després, quan es va crear la Seguretat Social, es va fer ja de forma més oficial”, diu un taxista de Barcelona. El trasllat dels malalts és un dels altres serveis, potser el més desconegut, que presten els taxis, encara que resulta gairebé impossible saber quants s'hi dediquen habitualment ja que la xifra varia i depèn molt de les necessitats de les diferents comarques i zones.

El cert és, però, que gran part dels taxistes de pobles petits i de zones molt aïllades depenen d'aquesta mena de trasllats per la seva supervivència. La majoria dels malalts que es traslladen en taxi són pacients que necessiten sessions d'hemodiàlisi, o accidentats i afectats per lesions que han de seguir programes de recuperació. “Al cap del temps acabes fent amistat amb els malalts i et consideren com de la família”, afirma Fèlix Fraie Juárez, un extremeny instal·lat a Mataró des de fa

18 anys i que en fa tres que es dedica al taxi. “Els malalts prefereixen anar en taxi, és més familiar i còmode per ells i no els impressiona tant com l'ambulància”, assegura Fèlix. Aquest taxista coincideix amb altres professionals en el fet que el taxi surt molt més econòmic que l'ambulància. “Hem fet estudis comparatius que demostren que els trasllats en taxi són quatre vegades més econòmics que

els que es fan en ambulància. Creiem que això l'administració ho hauria de tenir en compte”, han assenyalat diversos taxistes consultats. Sovint els problemes sorgeixen a l'hora de cobrar la factura. “En teoria és la Seguretat Social, en el nostre cas l'Institut Català de la Salut, qui abona el servei del trasllat al beneficiari, però a la pràctica és el taxista el que rep els comprovants i els presenta directament a les

tresoreries territorials. El problema és que cobrem amb uns retards molt grans”, indiquen les mateixes fonts. **Deutes** “Estem recollint dades però estem en condicions d'afirmar -que en aquests moments se'ns deuen més de 60 milions de pessetes i a les comarques de Tarragona i Lleida no s'ha pagat res del mes de febrer”, assenyala Miguel Tomás, secretari del

Sindicat de Treballadors Autònoms del Taxi. El seu sindicat és partidari que l'administració redacti el reglament pel transport sanitari. “El reglament hauria d'especificar els casos i els tipus de malalts que podrien ser traslladats en taxi. Ara per ara, només tenim com a referència un codi desfasat de l'any 1940 que ja es va anunciar com a provisional”, diu Tomás. La majoria dels taxistes que fan

El trasllat dels malalts, un servei “familiar”

Els taxistes pensen que el cost del seu servei és inferior al de les ambulàncies

La relació entre malalts i taxistes acaba convertint-se en familiar

L'Institut Català de la Salut paga als taxistes aquests serveis

Queixes del sector pel retard amb què es produeixen els pagaments de l'ICS

el trasllat de malalts pensen que aquest reglament hauria d'anar acompanyat d'un conveni que regularitzés la qüestió dels pagaments.

Segons fonts de la conselleria de Sanitat, els taxistes tenen el mateix problema que altres proveïdors de l'Institut Català de la Salut. “Els pagaments depenen molt de la situació de disponibilitat de la tresoreria territorial corresponent i el cert és que quan es tracta de rebuts presentats per un proveïdor per primer cop, el procés s'allarga notablement”, reconeixen les fonts consultades. Respecte a les xifres que es deuen als taxistes, les mateixes fonts van assenyalar: “Hauriem de mirar-ho amb més atenció, però en principi ens sembla una xifra més alta del que indiquen les dades de què disposem”.

De fet, Sanitat també es queixa que la lentitud de les transferències i la valoració dels serveis: “Ara, el conseller ha aconseguit liquidar els 14.000 milions que hi havia pendents i els pagaments pendents s'agilitaran, però, serà molt difícil estar al dia”

Lluís Miquel Blanch

MOTOR: Polonez FSO

Un cotxe per totes les butxaques

Es cotxes fabricats als països de l'Est tenen fama de resistents, econòmics i espartans. Les característiques dels mercats occidentals són força diferents dels que els han vist néixer. Tenir cotxe a l'URSS o Polònia és un signe de poder que no està a l'abast de totes les butxaques. Per comprar-lo cal treballar molts anys. Sota aquestes directrius, els cotxes van adreçats a un públic que no demana massa i que vol cotxes que aguantin molts quilòmetres sense problemes i amb el mínim manteniment.

Els cotxes que fabriquen les marques Lada (URSS), Dacia (Romania), Wartburg (República Democràtica Alemanya) i Polonez (Polònia) són fets a la mida dels mercats a què van dirigits. És per això que resulta una mica xocant que el Polonez F50 hagi estat dissenyat pensant en els gustos occidentals, seguint la moda, podríem dir.

És clar que això s'explica si tenim en compte que aquestes marques ofereixen els seus productes al mercat europeu a uns preus sense competència. I la veritat és que no tenen competència. Per les marques dels països de l'Est els cotxes de la resta de fabricants no importen. Els costos de producció són molt baixos (la mà d'obra és

molt barata i els materials d'una qualitat estàndard). Són cotxes sense pretensions per usuaris que no s'interessen per les últimes novetats

tècniques o per l'última invenció de moda. El cotxe entès com una eina de treball o d'evasió. I punt.

El Polonez FSO és un

dels vehicles amb més bona relació qualitat-preu del mercat. El disseny correspon als semiesportius dels anys 70. No en va és, un cotxe

assidu als campionats de ral·lys polonesos. Per 985.000 pessetes, claus en mà, podem disposar d'un cotxe amb un bon equipament capaç de

rodar a 160 km/h durant molt anys i sense problemes.

El seu motor cubica 1.481 centímetres cúbics i disposa d'una caixa de canvis de sis marxes sincronitzades. La cinquena és directa per trajectes per autopista.

L'alimentació de benzina es fa mitjançant un carburador de doble cos que assegura sempre unes bones respostes al pitjar el pedal de l'accelerador. Els consums, però, són una mica alts. En recorreguts urbans el Polonez gasta prop de 10 litres als 100 km.

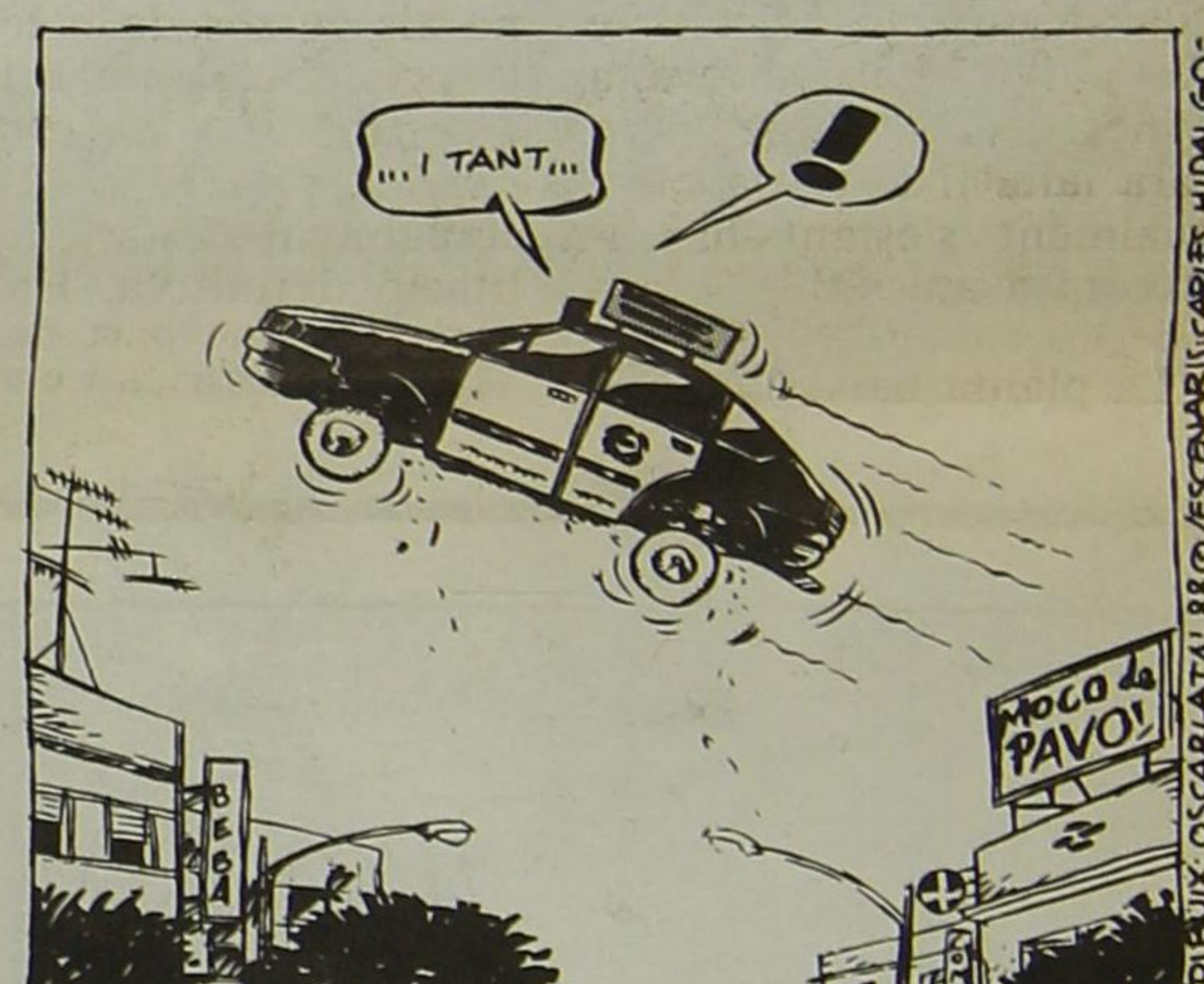
La frenada és bastant bona gràcies al servo i a l'ús de discos a les quatre rodes. No es pot dir el mateix dels pneumàtics, de fabricació polonesa, que és recomanable canviar en acabar el rodatge.

A la suspensió posterior munta ballestes, que mai són l'opció ideal però que abarateixen bastant el cost. La direcció és una mica dura i de recorregut bastant llarg (tres voltes i tres quarts d'un extrem a l'altre). El volant és regulable en altura.

A l'interior els acabats són bastant pobres, encara que l'equipament és complet. El retrovisor és regulable des de l'interior i el tauler de comandament incorpora comptatges i rellotge analògic. Els paraxocs són de plàstic i el davanter té acoblats uns llums de llarga distància.

Els acabats no són el fort del cotxe fabricat a Polònia, encara que per aquest preu tampoc es pot demanar més

LA BÚSTIA DEL TAXI

Les cartes destinades a la bústia del taxi no han de superar les trenta línies mecanografiades. Han d'estar firmades i hi ha de constar la població del remitent, així com el domicili i el DNI. Podran ser

resumides o extractades quan la llargada sigui superior a l'establerta. No es tornaran els originals de les cartes ni es mantindrà correspondència postal o telefònica sobre el seu contingut.

Vacances de Nadal

M'agradaria saber, ara que s'acosten les vacances de Nadal, si el centre comercial de Barcelona serà un batibull de cotxes durant totes les festes. Si les autoritats tenen previst fer alguna campanya per evitar que tothom es desplaci al centre amb els seus propis cotxes i fer que s'utilitzin més els transports públics. Seria més lògic començar ara i no deixar-ho per l'últim moment. Com més duri la mentalització menys ens costarà a tots i més contribuïrem a una ciutat més còmoda i més agradable. **Roser Martínez/Barcelona.**

Un comportament exemplar

Em dirigeixo a aquesta bústia simplement per dir que em sento molt orgullós del comportament exemplar dels taxistes de Barcelona en general i en concret d'un membre

d'aquest col·lectiu. Només recordo que es diu Ramon però no sé el seu cognom. Tant se val! Aquest taxista es va mostrar molt amable. Em va portar fins a l'estació de Sants, on jo havia

d'agafar un tren cap a Bilbao. L'home es va adonar que m'havia deixat un paquet dins el taxi i es va pendre la molèstia de buscar-me per tota l'estació, que, no cal dir-ho, aquelles

hores estava plena de gent. Penso que el seu comportament diu molt a favor d'aquest sector i, sobretot, ajuda a trencar la mala imatge que ha tingut durant anys. Jo, des d'ara, cada vegada que agafi un taxi pensaré que és el lloc on puc estar més segur. **Lluís Pannell/L'Hospitalet.**

Dificultat per trobar taxis

En contestació a la senyoreta que deia que a Barcelona és facilíssim trobar un taxi a qualsevol hora, m'agradaria dir que, segons la meua experiència, no poc dir el mateix. Suggerixo al que ho vulgui provar que es col·loqui entre dos quarts de tres i les tres de la tarda a la zona de Viladomat, avinguda Mistral, Floridablanca. Dificilment s'hi troba un taxi lliure. El més curiós és que a Mistral-Viladomat hi ha una parada quasi sempre buida a aquesta hora o amb taxis que no tenen la llum verda. **Antoni Garriga/Barcelona.**

EL PASSEIG DEL DIJOUS

De l'escullera a l'exposició de Matisse

Per aquest dijous recomanem un passeig en taxi fins a l'escullera del port de Barcelona, aprofitant que fa uns dies més de primavera que no pas de tardor. Des del centre de Barcelona i en condicions normals de trànsit, el recorregut costarà entre 450 i 550 pessetes. És aconsellable dir al taxista que ens deixi al final de l'escullera, just al costat del restaurant Porta Coeli. Allà, si és l'hora del vermut, podem demanar uns musclos al vapor mentre disfrutem de la tranquil·litat del mar i ens distraiem mirant els pacients pescadors de canya.

Després, tot xino-xano, recomanem fer tot el passeig de tornada caminant fins al petit restaurant amb terrassa que hi ha a l'altre extrem. Si la caminada ens ha obert la gana, recomanem menjar una bona paella al peu del Mediterrani, aprofitant els debils però confortables rajos desol.

Com que l'hora de la migdiada és de sempre una hora dolenta per caminar, el

millor és fer servir qualsevol dels serveis de ràdio-taxi existents a Barcelona i la seva àrea metropolitana i demanar per telèfon un taxi que ens porti fins al pla de Palau. El viatge no costarà més de 250 pessetes, fins i tot menys si el trànsit del passeig Nacional de la Barceloneta és fluid.

Plaer visual

Des del pla de Palau ens endinsarem en el barri de la Ribera, un dels barris de Barcelona que per molt que es visitin mai deixen de sorprendre i entusiasmar. Aquests dies, fins a l'11 de desembre, és recomanable visitar l'exposició d'Henri Matisse, que s'exhibeix en el museu Picasso del carrer Montcada. La mostra itinerant exhibeix la majoria de les obres més importants del pare de l'impressionisme, que pertanyen als prestigiosos museus Puskin i Ermitage de la Unió Soviètica. El joc de colors i formes assegurarà al visitant amant de l'art una estona de plaer visual.

LA CARRERA

Te a les cinc

Era un esverament ciutadà de primer ordre, però molt britànic a la cap i a la fi. Un esverament de te amb llet, galetes i dàtils amb bacon. Al Moll de la Fusta no s'hi podia passar. El taxista i jo, cruelment bloquejats enmig d'un embús d'aquells que fan època, havíem decidit de mutu acord no posar-nos histèrics. La situació, a més a més, era històrica. És evident que no és el mateix quedar-te atrapat en un embús causat perquè un cretí ha aparcat en doble o triple fila que quedar-te en un embús causat per la presència de tota una reina. "Llàstima", va dir el taxista, "de no portar cap samovar ni cap joc de te al cotxe, perquè hauria estat d'allò més adient rebre Lilibeth fent delicades queixalades a una pasta sucada amb te i llet". Davant de nosaltres, atracat al Moll de la Fusta, es veia el Britània. Sembla que l'endemà la reina va caure fulminada pels encants de la gastronomia catalana, especialment el de la secallo-na, que va ser una de les estrelles de la festa. Una vegada dispersat l'embús, vam anar cap al Lliure, d'imprescindible visita aquests dies. L'obra Titànic '92, de Guillem Jordi Graells, sedueix per la via de l'humor. Un humor saludablement crític junt amb un text àgil i enginyós. No s'ho perdin.

Blassa d'Abadies

MONCHO BORRAJO

Moncho Borrajo està actuant des del 21 de setembre al teatre Apolo de Barcelona. Tot sol dalt l'escenari, aquest home de 38 anys, tendre, petit, simpàtic i amb bigoti, parla, canta, recita, improvisa, balla, dialoga amb el públic i el fa aplaudir i petar-se

de riure durant dues hores i mitja sense interrupció. Va estudiar per aparellador, arquitecte i també va fer belles arts, però va preferir el món de l'espectacle. "No hi ha res que m'ompli tant com fer feliç a la gent, encara que sigui una estona".

Amb aquesta cara d'inocent i, caram, a l'escenari, quines paraulotes, senyor Borrajo!

—Oh, cada cosa pel seu nom. No com aquesta gent que no se sap en quin idioma parlen: que sí "piruli, chuchi, pochi... a la teta, teta".

—No, si vostè, malgrat ser gallec, es guanya el públic de Barcelona parlant clar i català.

—Dona, faig el que puc amb el català, no vull que em passi com al Tip i Coll amb els de la Crida.

—Doncs, compte, perquè, molt ballar sardanes, però se'ns posa amb la Moreneta.

—L'única cosa que he dit és que vostès tenen la Verge negra de tant demanar-li. Que no és veritat, potser?

—Potser, però també ens critica el senyor Pujol.

—Bé, jo només he explicat que quan l'honorable Pujol va anar a la Xina, va dir: "Som 6 milions", i el cap xinès li va contestar: "A quin hotels'estan?"

—Ben mirat, és cert que vostè deixa malament a tothom. Pilar Miró, per exemple, com la deixa!

—Però que no se'n recorda, del cine xec que ens va posar a les 4 de la matinada? En blanc i negre, i subtítulat! Si que et passaves la pel·lícula amorrat al televisor, llegint com un desesperat. Quan per fi sortia l'anunci de la Coca-cola deies: ostres, quin relax!

—Com és, senyor Borrajo. Jo volia parlar dels taxistes,

“Mai he explicat cap acudit de taxistes per respecte”

però amb què em sortirà?

—Curiosament, mai he explicat cap acudit sobre els taxistes. Són uns personatge

pels quals sento un gran respecte. No veu que sempre vaig de taxi en taxi? Quan algú em pregunta on he de

xat el cotxe, li dic que en tinc 20.000 a cada ciutat.

—A part dels taxistes, hi ha algú més que no hagi inclès

Moncho Borrajo presenta actualment el seu show a l'Apolo de Barcelona

mai en el seu repertori?

—Els coixos, els tartamuts i els subnormals. Primer, perquè jo em considero minusvàlid —porto ulleres des dels 4 anys— i en segon lloc perquè no voldria fer a ningú amb les meves bromes. A més, amb tants polítics, tants ministres i tants "mamons" (amb perdó), tenim corda per estona.

—Parlant de polítics, no he sabut esbrinar si vostè és de dretes o d'esquerres. Tant com ha rebut Antonio Hernández Mancha!

—“El pájaro loco” amb serrell?

—Calli, calli... com Carrillo, com Guerra... sort que no s'ha posat amb el rei Joan Carles!

—És que no ens el mereixem, el Rei que tenim! No va veure quan va treure una pedreta del peu d'un dels nens de la família reial anglesa? Que si la sabateta, que si el mitjonet, que si la pedreta... amb un carinyo... El Penyal de Gibraltar, li havia d'haver posat!

—Molta broma, però en el fons és molt seriós. Mai cap revista del cor li ha adjudicat un fill natural o una aventura amb Mercedes Milà, per exemple.

—Caram, amb la Milà (tant tocadora com és). No, mai he donat peu a aquest tipus de xafarderies. Crec que un artista ha d'arribar a la premsa pel seu treball i no per res més.

Júlia Jan

La TAXICARD és una targeta per pagar el taxi, que constitueix una autèntica innovació a nivell mundial

La TAXICARD significa la possibilitat de pagament net, còmode i sempre a punt. Permet dotar d'un instrument de treball més a qui es desplaça contínuament per motius professionals. Ajuda a controlar de forma eficaç les despeses de transport a l'empresa. És molt adequada per a viatges imprevistos.

La TAXICARD té una modalitat —la targeta temporal— que a tots els avantatges descrits, uneix els del prestigi i la comoditat: amb la TAXICARD temporal vostè podrà obsequiar convidats, congressistes, assistents a fires i convencions, i estalviar temps i diners.

Per més informació 336-00-00

ENTITAT METROPOLITANA DEL TRANSPORT

Gestiona "la Caixa"

Cetrams
Informació i Promoció del Transport Metropolità

**TAXI CARD,
LA FORMA MÉS EFICAÇ
DE CIRCULAR**

I recordi, cada dijous, en el Brusi

DIARI DEL TAXI

L'Escola del Taxi es trasllada a les antigues cotxeres de Lutxana

El nou curs de l'Escola del Taxi s'ha obert amb una novetat important. L'escola ha canviat de local i des del 17 d'octubre les classes s'imparteixen a les antigues cotxeres de Lutxana (Almogàvers, 105, cantonada amb Pere IV). Com es recordarà, durant el curs passat, les aules estaven al centre Flor de Maig de Cerdanyola, cosa que obligava els taxistes a desplaçar-se forçosament fora de Barcelona.

El canvi de local s'ha fet, segons fonts de l'Entitat Metropolitana del Transport, l'entitat organitzadora dels cursos, pensant en una major comoditat i per donar tot tipus de facilitats als alumnes-taxistes. "Molts d'ells aprofiten la seva festa setmanal per assistir als cursos de reciclatge i en alguns casos la distància es convertia en un impediment per assistir a classe" han assenyalat aquestes fonts. Un dels altres objectius que es persegueix amb la nova ubicació de l'escola és aconseguir que els taxistes tinguin més relació amb el centre i el professorat.

Aquest curs el nombre d'alumnes matriculats a l'escola del Taxi ha augmentat un 33%

Inauguració oficial

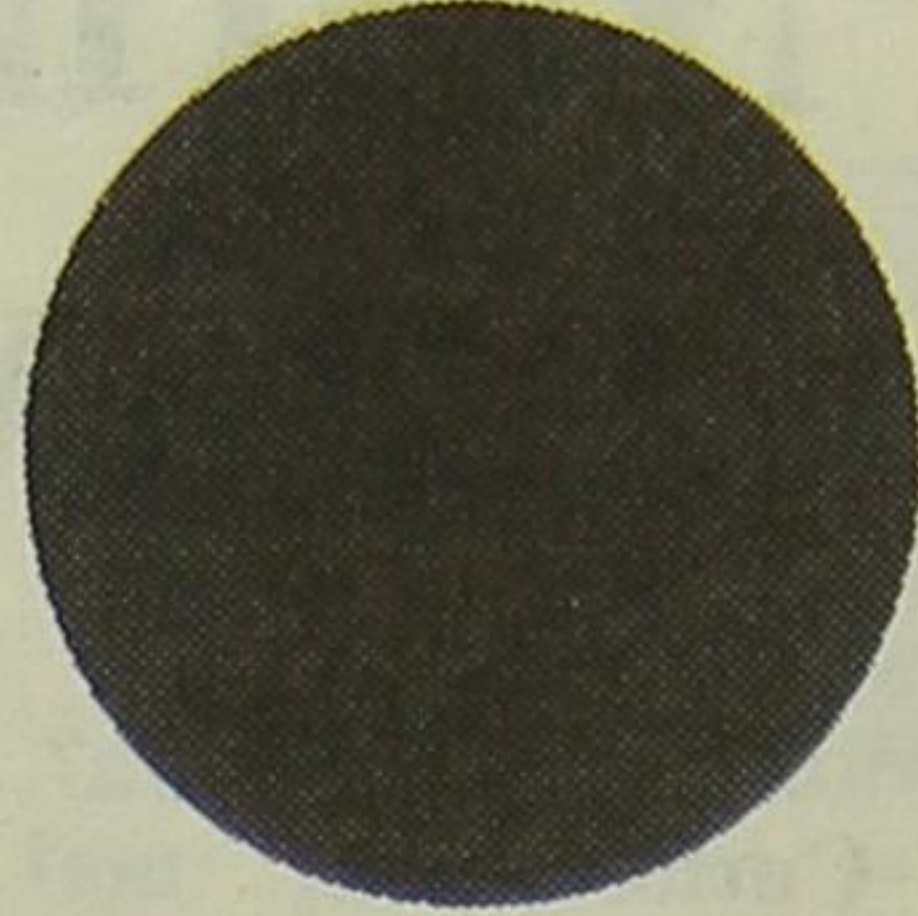
La inauguració oficial de la nova escola està prevista pel mes de novembre, però encara falta fixar-ne la data. Actualment s'estant habilitant com a aules dues plantes de les cotxeres de Lutxana. La planta baixa es desti-

na als cursos de mecànica i la primera planta a la resta d'assignatures. Fins ara, s'ha rentat la cara a l'edifici i actualment s'està fent l'habilitació definitiva. Ha calgut canviar bona part de la instal·lació elèctrica i els sanita-

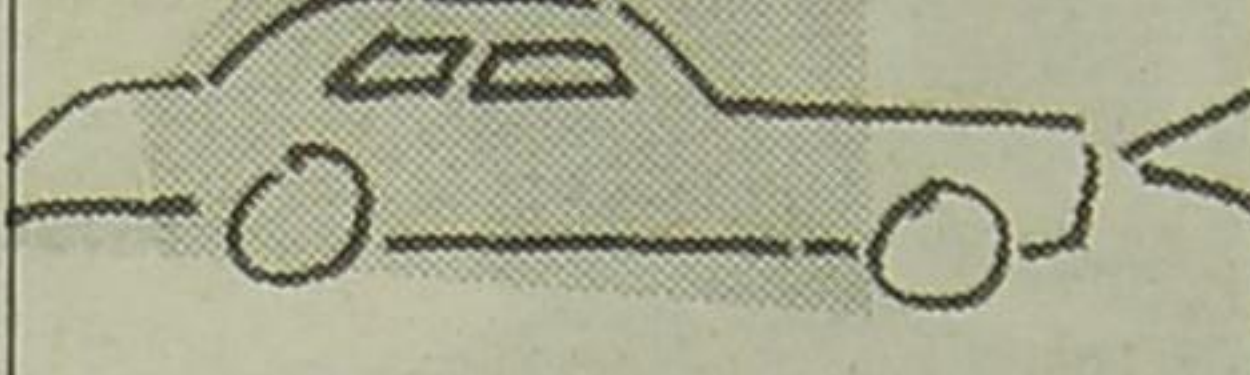
ris.
Més alumnes
Aquest any l'Escola del Taxi té 400 alumnes matriculats. Segons les dades de l'EMT, aquest nombre significa un augment del 33 per

CURS '88/89

PER A

PROFESSIONALS

DEL TAXI

LA VEDETTE BUSCA TAXI

Com per art de magia i al mig de la Rambla, un passeig on pot passar de tot en el moment més inesperat, va aparèixer l'escultural vedette amb un esclat de plumes i colors daurats, i amb aire de buscar un taxi lliure. La filmació de la irreal escena va paraitzar completament veïns i vianants, i va fer creure a més d'un taxista que realment l'actriu buscava un taxi. El seu gest era prou eloqüent perquè ho semblés.

RÀDIO TAXI BARCELONA

EL MILLOR TAXI AL SEU SERVEI

Tots amb Taxi-card

Tel. 300 38 11

Fem un canvi d'aires.

Taxi, posa't guapo. Informa't al 336 00 00.

CAMPANYA PER A LA MILLORA DEL PAISATGE URBÀ

Ajuntament de Barcelona

ENTITAT METROPOLITANA DEL TRANSPORT - BARCELONA